

KRMILNI STAVKI

POGOJNI STAVEK

```
if (pogoj) {  
    koda  
}
```

~ sintaksa: pravilo zapisovanja

= nastavi vrednost

```
if (pogoj) {  
    koda  
} else {  
    koda  
}
```

== primerja vrednosti

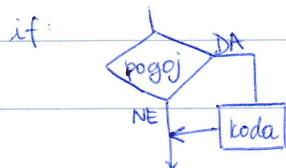
console.log izpiše podatke

```
if (pogoj 1) { koda }  
else if (pogoj 2) { koda }  
...  
else { koda }
```

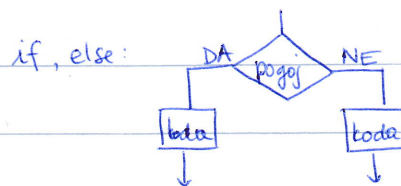
DIAGRAM POTEKA = flowchart

ukazni blok

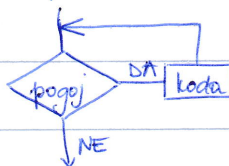

odločitveni blok

PONAVLJALNI STAVEK = loop, zanka

```
while (pogoj) {  
    koda  
}
```


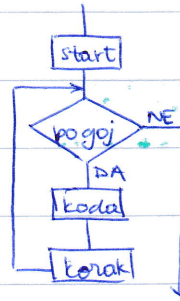
% modul = ostanek
aloštevilskega deljenja

~ ustavljivost algoritma: če se za vse veljavne vhodne podatke algoritem prej
ali slej ustavi

```

for (start; pogoj; korak) {
    koda
}

```


\leq je \leq

⇒ podoben while, uporabi se pri kakršnem koli štetju

TABELA = array

~ vektor: enorazsežna tabela

~ matrika: dvorazsežna tabela

⇒ tabele imajo skalarni elemente

štetje el. v tabelah:
od 0 do n-1

ENORAZSEŽNA TABELA

ime_tabele = [element_1, element_2, ..., element_n-1];

čuvaj = sentinel

&& je enako AND

⇒ je oblika znotrajpasovne informacije o koncu niza podatkov

↳ zunajpasovna bi bila podana dolžina niza

```

t = [e1, e2, ..., en-1, 0];
for (i = 0; t[i] != 0; i++) {
    // koda za i-ti element
}

```

DEMORGANOVA ZAKONA
 $\neg(a \wedge b) \Leftrightarrow (\neg a) \vee (\neg b)$
 $\neg(a \vee b) \Leftrightarrow (\neg a) \wedge (\neg b)$

DVORAZSEŽNA TABELA

```

ime_tabele = [[el_0_0, el_0_1, ..., el_0_j-1],
              [el_1_0, el_1_1, ..., el_1_j-1],
              ⋮
              [el_i-1_0, el_i-1_1, ..., el_i-1_j-1]]
ime_tabele[i][j];

```

i: število vrstic
j: število stolpcev

PODPROGRAMI

= funkcije, procedure, rutine

~ en del programa, je poimenovan in ima natančno določen način vnosa vhodnih podatkov

⇒ podprogram definiramo in kličemo

```
function ime_funkcije (argumenti) {  
  koda (+ return vrednost);  
}
```

↳ formalni parametri (kopija dejanskih)

```
ime_funkcije (vhodni_podatki);
```

↳ dejanski parametri

~ lokalne spremenljivke: dodatne spremenljivke, omejene na podprogram

~ globalne spremenljivke: dostopne vsepovsod, razen, če ima podprogram lokalno spremenljivko z istim imenom

ISKANJE NAPAK

~ hrošč (bug): napaka v programski kodi

~ razhroščevanje (debugging): iskanje napak

načini razhroščevanja:

- sled programa (program trace)

- razhroščevalnik (debugger)

SLED PROGRAMA

= program trace

⇒ zapisovanje pomembnih dogodkov med izvajanjem programa, za kasnejšo analizo

⇒ z uporabo konzole

`console.log(" ", " ")`

↳ izpiše več stvari, ločenih z vejico

RAZHROŠČEVALNIK

⇒ podobno kot sled, le da program lahko izvajamo korak za korakom

~ breakpoint, watch, step over, step into, step out

• za spremenljivke ↻ ↓ ↑

PODAVANJE PARAMETROV PO SKLICU = referenca

⇒ skalarji se obnašajo drugače kot tabele, ker hranijo samo lokacijo podatkov, ne pa tudi podatkov

tab1 = [1, 2, 3]	lokacija za [1, 2, 3] tab1
tab2 = tab1	lokacija za [1, 2, 3] tab2

↳ tab1 in tab2 kličeta ISTE podatke

⇒ če podamo ime tabele kot parameter, se spreminja "originalna" tabela

⇒ če želimo narediti kopijo tabele, jo moramo kopirati element po element.

NAČRTOVANJE ALGORITMOV IN PODATKOV

⇒ načrtovanje z vrha navzdol (= top-down design)

postopno načrtovanje (= stepwise design)

razgradnja problema (= problem decomposition)

- sistem postopoma razčlenjemo: najprej določimo, kako bo sistem izgledal in deloval, nato ga razdelimo na podsisteme, ki imajo vsak svojo funkcijo & način povezovanja z ostalimi deli, po potrebi podsisteme še naprej razdelimo na enostavnejše dele

⇒ strukturirano programiranje: vsak program je mogoče sestaviti iz treh elementov:

- zaporedno izvajanje
- odločanje
- ponavljanje = iteracija

⇒ načrtovanje z dna navzgor (= bottom-up design)

- začnemo s podrobnostmi, končamo s končno organizacijo
- testiranje & preizkušanje je možno že prej

⇒ načrtovanje komponent (= piece part design)

~ brute force: preverjanje vseh obstoječih možnosti

~ reverse polish notation (RPN): postfix zapis

OBJEKT

~ abstraktni podatkovni tip: matematični model, ki poleg podatkov definira tudi operacije nad temi podatki

⇒ programska tvorba, ki pod istim imenom združuje podatke & operacije

- podatki ali lastnosti
- operacije ali metode
- selektor (.) - izberemo željeno lastnost/postopek

```
ime_objekta = Object();  
ime_objekta.lastnost = mam;  
ime_objekta.metoda = function (parametri) {  
  // koda  
};  
ime_objekta.metoda (ime_objekta.lastnost);
```

SKLAD = stack

⇒ podoben tabeli, le da lahko dostopamo le do zadnjega elementa (LIFO)

```
sklad = Object();
```

```
sklad.podatki = [];
```

```
sklad.vrh = 0; ← vrh vedno kaže na mesto, kamor pride naslednji element
```

```
sklad.push = function (element) {
```

```
  sklad.podatki [sklad.vrh] = element;
```

```
  sklad.vrh += 1; };
```

```
sklad.pop = function () {
```

```
  sklad.vrh -= 1;
```

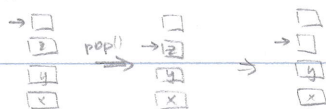
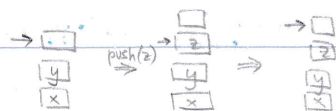
```
  return sklad.podatki [sklad.vrh]; };
```

```
sklad.size = function () {
```

```
  return sklad.vrh; };
```

```
sklad.clear = function () {
```

```
  sklad.vrh = 0; };
```


* če vedno je notri z, ampak bo overwritten

videz kode

⇒ zamik v desno:

- da je branje enostavnejše
- koda, ki se izvaja zaporedno, je zapisana ena pod drugo
- koda, ki je del ponavljalnega ali odločitvenega stavka, je zamaknjena - nakazuje odvisnosti

⇒ imena spremenljivk in podprogramov

- imena naj čim bolj predstavljajo pomen spremenljivke / funkcije
- namesto presledka lahko uporabljamo podčrtaj (lažja berljivost),
- camelCase - vsaka beseda se začne z veliko začetnico

dokumentiranje kode

⇒ opombe

- neposredno v programski kodi
- kratke razlage funkcionalnosti podprogramov, pogoji parametrov ...

komentarji v JS:
// envrstični
/** večvrstični **/

⇒ obsežnejše dokumentiranje programske kode

- posebni dokumenti
- za uporabnike in vzdrževalce
- piše s pomočjo softwara (documentation tools)

omejevanje območja spremenljivk

⇒ Na dober nadzor nad kodo

- čim več lokalnih spremenljivk
- v podprogramih uporabljamo spremenljivke preko parametrov & return
- spremenljivke, ki pašajo skupaj, dodamo v en objekt

PODATKOVNE STRUKTURE & ABSTRAKтни PODATKOVNI TIPI

⇒ prednost abstraktnih podatkovnih tipov je ta, da uporabnika ne zanima način hrambe podatkov, ampak le kako delujejo metode

~ podatkovna struktura: kot je abstraktni podatkovni tip prijazen uporabniku, je podatkovna struktura namenjena razvijalcu; predstavlja način fizične izvedbe abstraktnega podatkovnega tipa

SLOVAR -APT = dictionary / asociativna tabela = associative array

⇒ zbirka parov ključev & gesel

⇒ metode slovarja:

- insert dodajanje para
- delete brisanje para
- modify spreminjanje para
- lookup iskanje gesla s ključem

! vsak ključ se lahko pojavi samo enkrat

! deklariraj slovarja uč str 96

- slovar je objekt, slovar podatki so dvodimenzionalna tabela
- slovar.konec nam pove, na katero mesto shranimo naslednje par
- lookup primerja podan parameter z vseni ključi v podatkih, če ga ni, -1

VRSTA -APT = queue

⇒ podobno skladi, le da deluje po principu FIFO

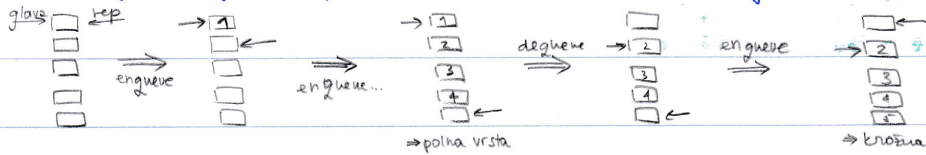
⇒ uporablja se kot medpomnilnik (buffer), obstaja tudi krožni medpomnilnik

⇒ metode:

- enqueue pišanje v vrsto
- dequeue branje z vrste

deklaracija vrste uč str. 100

vrsta je objekt, podatki so seznam, rep & glava sta 0, ko je vrsta prazna

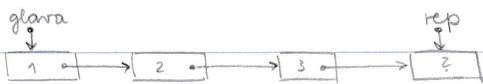
* in enaka

POVEZAN SEZNAM - PS = linked list

⇒ uporablja se namesto tabele

⇒ sestavljen iz posameznih blokov podatkov, ki vsebujejo informacijo o naslednjem bloku

~ element ali vozlišče (= node): posamezen podatkovni blok

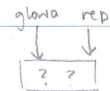
```
seznam = Object();
```

```
seznam.glava = Object(); ⇒ čuvaj
```

```
seznam.glava.podatek = "?";
```

```
seznam.glava.naslednji = "?";
```

```
seznam.rep = seznam.glava;
```



```
seznam.insertBeginning = function (vrednost) {
```

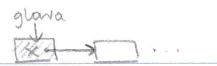
```
  var nov = Object();
```

```
  nov.podatek = vrednost;
```

```
  nov.naslednji = seznam.glava;
```

```
  seznam.glava = nov;
```

```
};
```


seznam.pop = seznam.removeBeginning;
↳ deluje kot seznam.pop()

deklaracija seznam.removeBeginning uč str. 104


```
seznam.insertEnd = function (vrednost) {
```

```
  var curvaj = Object();
```

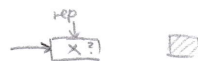
```
  curvaj.podatek = "?";
```

```
  curvaj.naslednji = "?";
```

```
  seznam.rep.podatek = vrednost;
```

```
  seznam.rep.naslednji = curvaj;
```

```
  seznam.rep = curvaj; };
```


~ dvojno povezan seznam (= doubly linked list): podobno povezanemu seznamu, le da vsako vozlišče vsebuje tudi sklic na svojega predhodnika

```
seznam.deleti = function (vrednost) {
```

```
  var ta;
```

```
  ta = seznam.glava;
```

```
  while (ta != seznam.rep) {
```

```
    if (ta.podatek == vrednost) {
```

```
      if (ta.naslednji == seznam.rep) {
```

```
        seznam.rep = ta;
```

```
      }
```

```
      ta.podatek = ta.naslednji.podatek;
```

```
      ta.naslednji = ta.naslednji.naslednji;
```

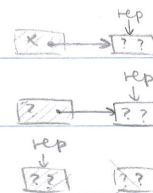
```
      return;
```

```
    }
```

```
    ta = ta.naslednji;
```

```
  };
```

če je naslednjik vozlišča, ki ga bomo izbrisali, nekovi tudi rep, bo nov rep postal trenutno vozlišče

REKURZIJA = recursion

~ Dostojen učinek: vizualna reprezentacija rekurzije

~ rekurzija v računalništvu: proces izvajanja določenega algoritma, pri čemer je eden od korakov algoritma tudi izvajanje algoritma samega

⇒ potrebno je poskrbeti, da se rekurziven algoritem ne bi ponavljal v neskončnosti, zato upoštevamo, da mora tak algoritem imeti:

- enostaven osnovni postopek, ki ne vsebuje rekurzije (= base case)
- eno ali več rekurzivnih pravil, ki vse primere poenostavljajo proti osnovnemu primeru

REKURZIJA & ITERACIJA

~ iteracija (= iteration): algoritem, pri katerem postopek / izračun ponavljamo s ponovljalkim stavkom for ali while

⇒ rekurzija je ponavadi počasnejša, ampak se jo uporablja pri kompleksnejših programih, kjer je iterativen zapis nepregleden in zapleten npr. Fibonacci

ČASOVNA ZAHTEVNOST PROGRAMA

~ časovna zahtevnost (= time complexity): količina časa, ki ga algoritem porabi za svoje izvajanje; ocenimo tako, da preštejemo, koliko osnovnih operacij mora algoritem izvesti

⇒ običajno nas zanima najslabši možen scenarij

⇒ pri majhnih vhodnih podatkih nas dejanski čas izvajanja ne zanima, zato opazujemo oceno zahtevnosti n odvisnosti od naraščajočih vhodnih podatkov ~ asimptotična ocena zahtevnosti

⇒ uporabljamo zapis z velikim O (opisuje obnašanje funkcije pri velikem / neskončnem argumentu)

$T(n) = \frac{1}{2}n^2 + \frac{1}{2}n + 1 \Rightarrow$ opustimo linearen & konstanten del, ker nimata velikega vpliva

$$T(n) = O(n^2)$$

• konstantna $O(1)$

rekurziven Fibonacci:

• linearna $O(n)$

C_n - št. klicanja funkcije

• kvadratna $O(n^2)$

$$C_0 = C_1 = 1; C_n = C_{n-1} + C_{n-2} + 1$$

• logaritemska $O(\log n)$ npr. binarno iskanje

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{C_n}{C_{n-1}} = \frac{1 + \sqrt{5}}{2} = 1,618 \quad (\text{zlati rez})$$

• eksponentna $O(2^n)$

$$T(n) = O(1,618^n)$$

↳ vsak n je poraba za 1,618-krat